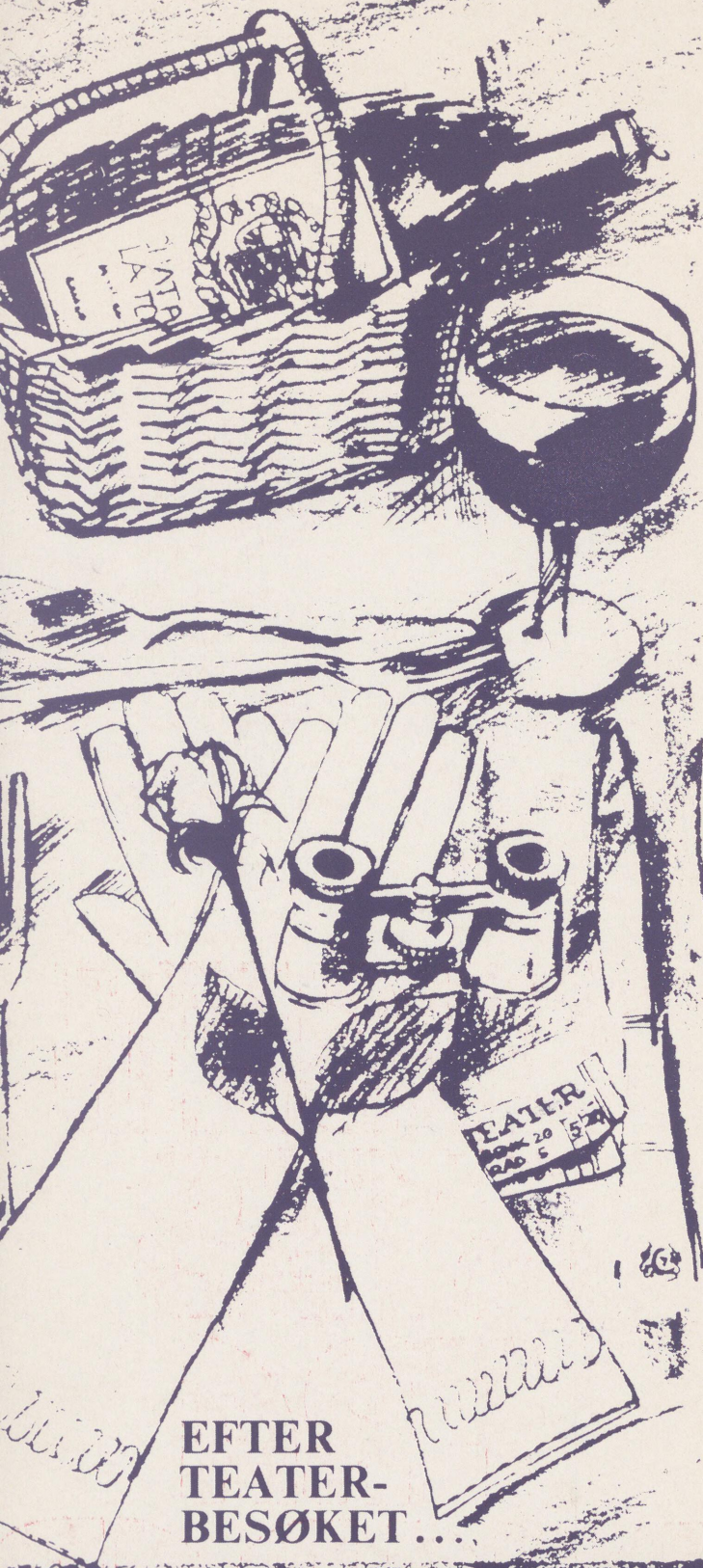

OSLO
NYE

TUSEN
KYSS
FRA
BAGDAD

EFTER TEATER- BESØKET...

Forsøk vår teaterrett
i Grillen kr. 18.00

eller vår nye dansesupé
i Den Mauriske kr. 45.00

To retter - hovedrett
og dessert - samt en
karaffel av husets vin.

Etter en festlig aften
i teatret:

Et hyggelig og rimelig
restaurantbesøk
i den rette atmosfære.

**HOTEL
BRISTOL**

Tlf. 41 58 40

Arne Skouen

Forbindelsene mellom Arne Skouen og Oslo Nye har vært til gjensidig glede. Her i huset gikk «Barn av solen» 130 ganger etter premieren i 1941, en suksess som var basert på en uhyre presis gjengivelse av tonen blant Osloungdommen den gangen. Året etter ble riktignok «Gullstolen» stoppet etter generalprøven, men det var fordi de nazistiske myndighetene oppdaget tendensen i stykket. I 1963 hadde teatret en lang rekke fulle hus med «Pappa tar gull», iscenesatt av Jon Lennart Mjøen.

Ellers debuterte Skouen som dramatiker alt i 1939 med antikrigsstykket «Ansikt til ansikt», iscenesatt av Aud Richter på Søylen. Nationalteatret spilte i 1950 «Leirplassen», iscenesatt av Knut Hergel.

Dramatikeren Arne Skouen er i nær slekt med romanforfatteren, journalisten og filmskaperen av samme navn. Det finns en levende sosial samvittighet hos dem alle. Den kan gi seg indignerte uttrykk i alle media, når Skouen brenner for en sak, slik han har gjort det for åndssvakeomsorgen her i landet. Samtidig har Skouen i alle utgaver hatt vilje og evne til publikumskontakt. (Han har tilogmed gitt rom for en kriminalforfatter under sin kappe.) Han har uttrykt seg underholdende, og direkte.

Alt i «Gategutter», som var en roman, men senere ble til Skouens første film, var begge tendensene levende samtidig. Forfatterens medmenneskelige engasjement forenet seg med fagmannens evne til uttrykk, slik det senere er skjedd i hans beste filmer, slik Skouen forvalter det beste av tradisjonen i norsk dramatikk. Filmen «Ni liv» ble av American Motion Picture Academy nominert til Oscar-prisen for «beste utenlandske film» i 1958.

I kveldens forestilling føyer Skouen et nytt område til sine tidligere. «Tusen kyss fra Bagdad» er hans debut som sceneinstruktør.

B. H.

Når forfatteren stikker innom teatret

Arne Skouen

Det er blitt så moderne med offentliggjørelse av loggbøker fra arbeidet bak kulissene at jeg også må få lov, som forfatter av kveldens stykke. Her kommer et utdrag av en samtale jeg hadde med stykkets instruktør en dag jeg tok mot til meg og stakk innom prøvene på teatret. Det er på ingen måte populært med forfatteren dessverre, noe samtalen bærer preg av.

INSTRUKTØREN, iltert: Du sa jeg skulle sette opp et lystspill med sommer og sørland, med lykkelige mennesker, luksus og Wenche Foss. Og uten en sky på himmelen!

FORFATTEREN, molefonkent: Det var da også meningen, så jeg skjønner ikke riktig dette her. Jeg trengte sårt en idyllisk eskapade uten krangel, noe morsomt under måkeskrik, jeg har alle mine lykkeligste assosiasjoner knyttet til måkeskrik nemlig, jeg lengtet visst tilbake til «Barn av solen».

INSTRUKTØREN: Husker jeg ingenting av.

FORFATTEREN: Ikke så rart. Men det ble spilt her i samme teatret i forrige generasjon, i nesten samme dekorasjonen tilogmed, og med scenen full av unge mennesker. Og vet du hva de hadde i bagasjen, på randen av katastrofen: bare en bunke grafittgrammofonplater og en håndfull håp om å oppleve en forelskelse. Og nå — —

INSTRUKTØREN, spisst: Nemlig!

FORFATTEREN, trist: Og nå dynamitt. Men vet du hva som er verst: det finns bare hovne mennesker i hele stykket. De unge er kunnskapshovne og de gamle pengehovne. Og jeg som hadde tenkt meg noe luftig . . .

INSTRUKTØREN, urolig: Nå forvirrer du meg. Du har da vel en personlig holdning til dine egne figurer, ellers vet jeg ikke . . .

FORFATTEREN: Hvem jeg holder med, mener du? Jeg holder *mest* med alle som får kjenne presset, på kroppen, av kunnskapsmakt og pengemakt, alle de som . . .

INSTRUKTØREN, avbryter: Er du nå der igjen! Jeg ser ingen av dem på scenen.

FORFATTEREN: Nei. De sitter i salen:

A. S.

TUSEN KYSS FRA BAGDAD

En komedie om luksus av ARNE SKOUEN

Dekor: HARALD MARTIN
Kostymer: LOW KAAS
Regi: ARNE SKOUEN
Regi-assistent: TOM REMLOV

Personene:

Hannibal, skipsreder .. GISLE STRAUME

Grace, hans kone WENCHE FOSS

Dan, universitetslektor
og bandeleder PER THEODOR HAUGEN

Fipp, student og banditt PER JANSEN

Wenche Foss

Gisle Straume

Jørn, student og banditt	ANDERS HATLO
Lene, student og banditt	KARIN MAANUM
Kristian, skipsmegler ..	ROLF JUST NILSEN
Dommeren	WILFRED BREISTRAND
Proffen	JENS BOLLING
Bjørg, hushjelp	ELISABETH RISENG
Marineløytnanten	EGIL ÅSMANN

Gjengen: TOM REMLOV, MAGNUS NIELSEN,
CAMILLA TOSTRUP, KARI ANN GRØNSUND

Handlingen foregår på norske lystspills kjæreste
lekeplass: landstedet på øya på Sørlandet.
Tid: 1970

«There Are Certain Things»
Tekst og melodi: forfatteren

Midland walkie talkie velvillig utlånt av
Bjørn Dich Røstad A/S, Oslo.

Arne Skouen

Per Theodor Haugen

Replikker:

DAN: . . . Men *vi* har datamaskinene, vi mater alle tenkelige avvik inn i modellene: kriminalitet, egoisme, sykdom, seksualitet, dovenskap, absolutt alt! Men da sitter vi jo med facitboka i fanget, vi er i den forferdelige situasjonen at vi vet svaret mens politikerne sitter og knoger og regner så godt de kan. Vi kan fortelle dem *hvordan* verden går til helvete hvis de ikke vil gjøre som vi sier! Vi vet mye mer om tidspunktet for verdens undergang enn Jehovas Vitner!

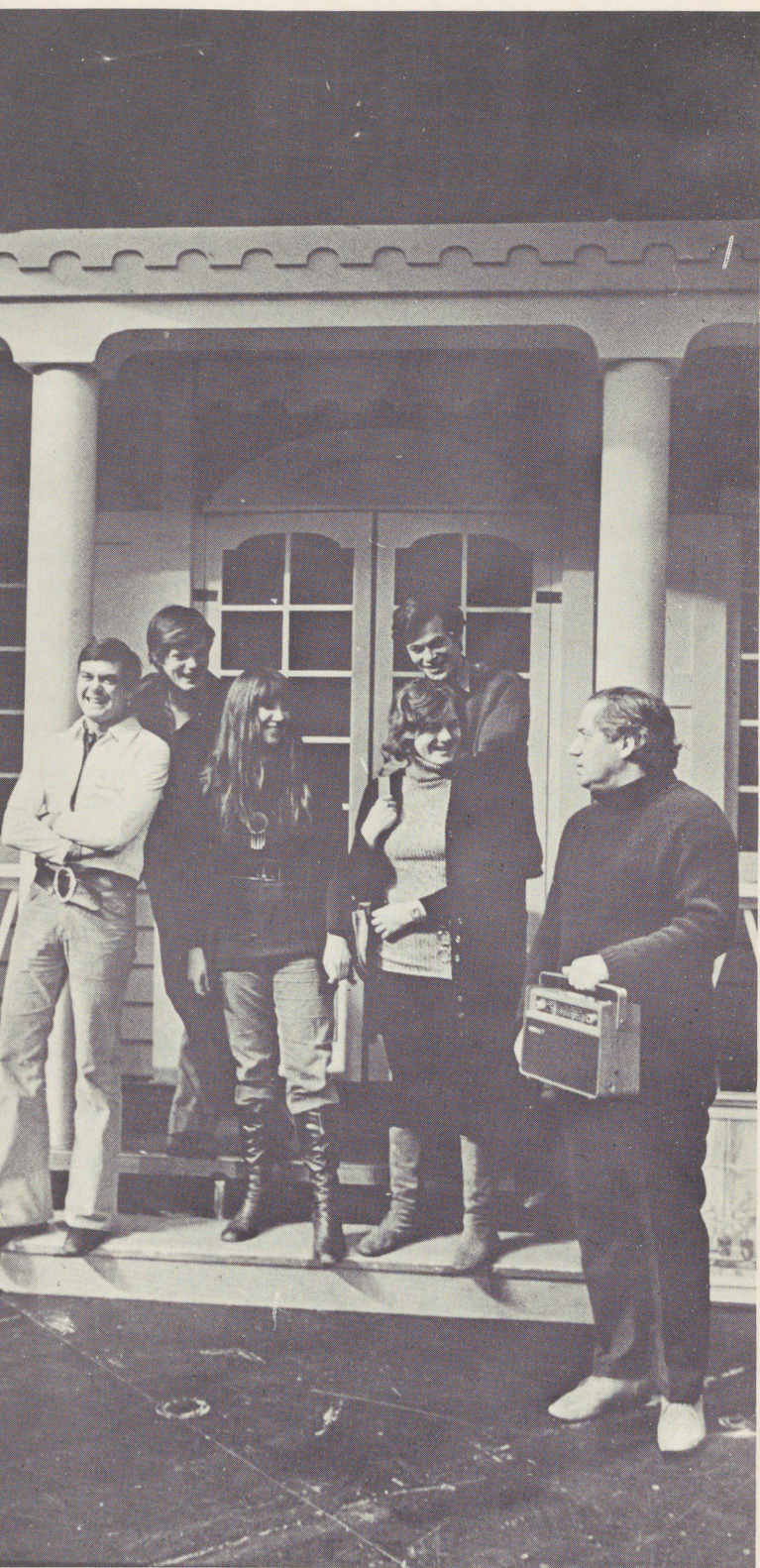
DOMMAREN: Videre er dere vel oppmerksom på at vi er en liten nasjon, som henter levebrødet på alle verdenshav, en sårbar situasjon for et lite folk. Det *må* bli bestemmende for all vår politikk og for alle våre allianser.

DAN: Kjære Grace og Hannibal, ansikt til ansikt med Vårherre er vi alle røvere, men nå må dere to lide på vegne av det norske folk som er en røvernasjon blant mange andre.

Nå tar våre svenske venner seg av kulelagrene . . . Vestens rikdom ruller på svenske kulelagre . . . og våre danske venner tar seg av bøff og bacon. *Vårt* oppdrag er det norske sjørøveri på alle hav, i kamp om verdens felles eiendom. *Vårt* oppdrag er flåten og alt dens vesen.

PROFFEN: . . . Karl Marx sa om våre største tenkere at de bare har *fortolket* verdensbildet, de har aldri arbeidet for å *forandre* det. Tiltalte ønsker å *forandre*. De står stilt overfor et samfunn som Herbert Marcuse beskriver som et komplott mellom kapital og såkalt demokratiske regjeringer, med en velferd som hviler på muligheten for krig, som beregnet økonomisk stimulans. Danilo Dolci sier at opprøret blant ungdommen ikke har funnet sin konstruktive utløsning, men at den verdensomspennende prosessen ikke lar seg stanse. Ærede rett: den lar seg *ikke* stanse.

Bandittene

er Jansen

Anders Hatlo

Tom Remlov

Karin Maanum

Camilla Tostrup

Rolf Just Nilsen

HVA DE ANDRE TEATRENE SPILLER

Nationalteatret har på sitt repertoar «Den spanske flue» av Arnold og Bach med Hans Dahlin som regissør, Ibsens «Samfundets støtter» iscenesatt av Magne Bleness og Racines drama «Britannicus» med Edith Roger som ansvarlig for oppsetningen.

Amfiscenen fortsetter med Strindbergs «Dødsdansen» i Edith Rogers innstudering, Harold Pinters «Hjemkomsten» med Pål Løkkeberg som instruktør, og «Din egen vri» satt opp av Kirsten Sørli. Arnold Weskers «Vennene» spilles også med Merete Skavlan som instruktør.

Det Norske Teatret oppfører «Hedda Gabler» med Tormod Skagestad som iscenesetter. «Bernardas hus» av Lorca, regi Elisabeth Bang. Senere kommer musicalen «Zorba». **Scene 2** spiller «Dei rettferdige» av Albert Camus i Kjetil Bang-Hansens regi.

Den Norske Opera har på sin spilleliste Mozarts «Figaros bryllup» i Arne Hendriksens versjon, Puccinis «La Boheme», regi Einar Beyron og Carl Nielsens «Mascarade» presentert av Bengt Peterson. Balletten gir bl. a. «Askepott» av Laine/Prokofiev.

Rogaland Teater spiller Kent Anderssons «Sandkassen». For barna gis «Pinocchio» satt iscene av Sverre Bentzen.

Trøndelag Teater oppfører «Skyt deg, Senja» av Nicolai Erdmann med Kurt-Olof Sundstrøm som regissør. Barneteatret spiller «Folk og røvere i Kardemomme by» av Thorbjørn Egner iscenesatt av Kristian Hefte.

Den Nationale Scene oppfører «Hår» av Ragni/Rado—Dermott, regi Sven Henning. **Lille Scene** «Onkel Vanja» av Tsjekov med Otto Homlung som instruktør.

Riksteatret har sendt ut Ibsens «Brand» med Barthold Halle om regissør. I samarbeid med Det Norske Teatret spilles en forkortet versjon av «Peer Gynt» med Ingebjørg Sem som regissør samt «Hedda Gabler».

OSLO NYE spiller «Du kan ikke ta det med deg» av Hart og Kaufman med Toralv Maurstad som regissør, sirkuskomedien «August, August, August» iscenesatt av Barthold Halle.

Barneteatret i Folketeaterbygningen spiller «Fyrtøyet» av Kåre Bing med Terje Mærli som regissør og **Dukketeatret** «Dyr som ikke . . .» av Beppe Wolgers, regi: Dag Åkeşon Moe.

DESIGN CHRIS WHITE

Bevaringssamlingen

Tusen kyss fra Bagdad : en komed

23g076604

OSLO NYE

spiller komediene

«DU KAN IKKE TA DET MED DEG»

«AUGUST, AUGUST, AUGUST»

BARNETEATRET

i Folketeaterbygningen

«FYRTØYET»

DUKKETEATRET

i Bymuseet, Frogner

«DYR SOM IKKE . . .»